तं रामं प्रमध्य केनाप्युपायेनोच्चाटयेतियावत् ॥ तस्य भार्यो अपहर बलात्कारेण हर ॥ ३१ ॥ अरोचयत ॥ इष्टत्वेन ज्ञातवान् ॥ चिंतयित्वा रामस्य सीतयासहानव स्थानोपायं ॥ ३२ ॥ काल्यं प्रातः मांतमव्ययं ॥ त्रष्टइति अकंपनवाक्यं श्रुत्वा त्रेतामुखे श्रीरामोवतिरिष्यतीति सन्कुमारवाक्यस्मरणाद्धृष्टः तदेतदुत्तररामायणे स्पष्टं ॥ तत्रहि सन्दक्तमारंप्रति विष्णुहस्तमृतानां कागतिरिति रावणेन पृष्टे तेन हतानां तल्लोकपापिरिति सन्दकुमारवचः श्रुत्वा॥ एवंश्रुत्वामहावाहूराक्षसेंद्रःप्रतापवान् ॥ त्वयासह विरोधेप्सुश्चितयामासराघव ॥ एतद्धिमहाबाहारावणेनदुरात्मना ॥ सुताजनकराजस्यहताराममहावने इत्युक्तमिति तीर्थः ॥ उत्तमश्चीलाभोभविष्यतीति हृष्टइत्यर्थउ तस्यापहरभार्योत्वंतंत्रमध्यमहावने ॥सीतयारहितोरामोनचेवहिभविष्यति॥३१॥अरोचयनतद्दाक्यंरावणोराक्षसाधिपः॥ चिंत यित्वामहावादुरकंपनम्वाचह॥ ३२॥ वाढंकाल्यंगमिष्यामिएकःसारथिनासह॥ आनेष्यामिचवेदेहीमिमांहष्टोमहापुरीं॥३३॥ तदेवमुक्काप्रययोखरयुक्तेनरावणः॥रथेनादित्यवर्णेनदिशःसर्वाःप्रकाशयन् ॥ ३४॥ सरथोराक्षसेंद्रस्यनक्षत्रपथगोमहान् ॥ चंचूर्यमाणःशुश्रुभेजलदेचंद्रमाइव॥ ३५॥ सदूरेचाश्रमंगत्वातारकेयमुपागमत्॥ मारीचेनाचितोराजाभक्षभोज्येरमानुषेः॥ ॥३६॥ तंस्वयंपूजियत्वातुआसनेनोद्केनच॥ अथीपहितयावाचामारीचोवाक्यमववीत्॥ ३७॥ कचित्सुकुशलंराजन्लोकानांरा क्षसाधिप॥ आशंकेनाधिजानेत्वंयतस्तूर्णमुपागतः॥३८॥चितः॥ श्रुतस्यापि तस्यार्थस्य तामसत्वेन विस्मरणात्॥ते पद्येतु न यथाश्रुतार्थे वक्ष्यमाण विष्णुपुराणविरोधात् ॥ किंतु श्रीरामस्य स्वमृत्योरवतारं श्रुत्वा त्वयासह मृत्युविधातकविरोधेच्छुस्तां हृतवान् ॥ तद्वियोगे तव मरणमित्याशयेनेति तयोरर्थइत्यन्ये॥वस्तुत स्तु एतेषां श्लोकानां तद्वतां सर्गाणांच प्रक्षिप्तत्वात् न ते प्रमाणभूताः अतएव ते सर्गाः कतकादिभिस्तीर्थेनच न व्याख्याताः एतेन एतदर्थमहाबाहोरावणेनदुरात्मना ॥ विज्ञायापहतासीतात्वत्तोमरणकांक्षयेति तत्र पाठोदृश्यते ॥ तत्रच त्वदुक्तार्थासंभवइत्यपास्तं॥३३॥३४॥चंचूर्यमाणः भृशंचरन् जलदसदृशं गगनं चंद्रसदृशोरथः॥३५॥ मारीचाश्रमं ॥ पूर्वरामनिरस्तस्य दुःखात्तपःप्रवृत्तेरेवमुक्तिः॥ताटकेयं ताटकापत्यं॥३६॥अर्थोपहितया किंप्रयोजनमत्रागमनमिति प्रयोजन्युक्तया॥३ णाकचित्सुकुशल मिति सामान्यप्रश्नः ॥ लोकानां राक्षसलोकानां ॥ आशंके भयमितिशेषः ॥ नाधिजाने क्षेममितिशेषः ॥ यतस्वमेकाकी तूर्णमागतः ॥ ३८॥